

процесів, забезпечення рівного доступу громадян до одержання благ і послуг, удосконалення бюджетно-економічних механізмів розподілу ресурсів на соціальні потреби.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко Ю.М. Удосконалення державних механізмів регулювання соціального захисту населення. URL: <http://www.academy.gov.ua> (дата звернення: 19.09.2018)

2. Бухтіяров О.С. Європейські тенденції фінансування систем соціального забезпечення. *Наука і право*. 2014. № 1. С. 107-109.

3. Халецька А.А. Соціальний захист населення в Україні: теорія та практика державного управління: Монографія. Донецьк: Юго-Восток, 2010. 430 с.

Грицай Надія Орестівна

Головний спеціаліст відділення військового обліку та бронювання сержантів і солдатів Золочівського РВК
grycay978@gmail.com

Гриневич Ольга Ярославівна

Провідний спеціаліст відділення комплектування Золочівського РВК
selinity@gmail.com

РЕФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКОВИХ КОМІСАРІАТІВ І СТВОРЕННЯ НА ЇХ БАЗІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ КОМПЛЕКТУВАННЯ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ

Розвиток Збройних Сил України за західними стандартами та реформування державної системи мобілізації і мобілізаційної підготовки на основі базових європейських підходів передбачає реформування та забезпечення ефективного функціонування місцевих органів військового управління, якими нині є військові комісаріати.

Одним з пріоритетних напрямів підвищення ефективності формування та реалізації державної політики забезпечення національної безпеки є удосконалення науково-методичного й інформаційно-аналітичного забезпечення процесів кадрового менеджменту [1], зокрема, дослідження стану, тенденцій розвитку та особливостей процесів управління місцевих органів військового управління, з метою надання рекомендацій щодо поліпшення ефективності їх функціонування.

Дослідження проблем забезпечення Збройних Сил України людськими ресурсами були і залишаються актуальними. Так, проблеми Підвищення ефективності системи комплектування розглянуто у роботі Богдановича В.Ю. [2], де проаналізовано в цілому систему комплектування Збройних Сил України, й зокрема, місцевих органів військового управління та запропоновано низку шляхів вирішення проблем функціонування військових комісаріатів.

Основу перспектив розвитку системи комплектування Збройних Сил України цієї становили територіальні центри комплектування військовослужбовцями за контрактом (ТЦК), сформовані відповідно до [3] на базі обласних військових комісаріатів, діяльність яких висвітлено у щорічниках [4-7], з початку їх заснування й до прийняття рішення про розформування.

Саме на ТЦК покладалися основні завдання як щодо організації та проведення рекламних та пропагандистських заходів з молодцю та військовозобов'язаними з відбору кандидатів для вступу до вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів, так і щодо здійснення відбору громадян для проходження військової служби за контрактом на посадах рядового, сержантського і старшинського складу та служби у військовому резерві Збройних Сил України.

Відповідно, реорганізацію військових комісаріатів України планують завершити до кінця грудня 2019 року. Одним із положень реформи є перейменування військкоматів на територіальні центри комплектування та соціальної підтримки.

Проте, основними пунктами майбутньої структурної реорганізації є:

- максимальна автоматизація надання послуг;
- збільшення робочих днів;
- зменшення бюрократичного апарату;
- створення вакансії рекрутера.

Рекрутом зможе стати людина, яка немає можливості в повній мірі продовжувати контрактну службу, але бажає працювати в Збройних Силах України. Зокрема, це стосується поранених бійців АТО. В обов'язки рекрута буде входити агітація та популяризація служби в армії не лише серед молоді, а й людей середнього віку.

Окрім цього військкомати проведуть кадрові перестановки та реструктуризацію свого складу.

Відповідно до Плану дій з впровадження оборонної реформи у 2016-2020 рр. (Дорожня карта оборонної реформи) [8; 9] стосовно створення на базі військових комісаріатів територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки у Генеральному штабі Збройних Сил України було розроблено План проведення експерименту з формування та функціонування територіальних центрів комплектування і соціальної підтримки на базі Чернігівського обласного (ОТЦКСП) та Козелецького районного (РТЦКСП) військового комісаріату, які мають найбільше навантаження за напрямками забезпечення комплектування ЗС України військовослужбовцями за контрактом та соціальної роботи з громадянами. Під час виконання заходів Плану вивчались та аналізувались недоліки, які суттєво знижують ефективність виконання завдань з комплектування персоналом ЗС України, а саме питання щодо:

- створення умов для проведення експерименту з формування і функціонування ОТЦКСП та РТЦКСП (стан укомплектованості центрів особовим складом, його навченість і готовність до виконання функціональних обов'язків у складі структурних підрозділів у нових організаційно-штатних структурах);

- запропонованої Командуванням Сухопутних військ ЗС України організаційно-штатних структур і штатів територіальних центрів комплектування і соціальної підтримки, зокрема, їх структурних

підрозділів за напрямом обліково- мобілізаційної роботи та територіальної оборони;

– основних завдань і функцій, які пропонується покласти на структурні підрозділи територіальних центрів комплектування і соціальної підтримки в мирний час та на особливий період;

– доцільності запропонованого розподілу завдань і функцій між структурними підрозділами територіальних центрів комплектування і соціальної підтримки і спроможності їх виконати поставлені завдання;

– внесення змін до законодавчої та нормативно-правової бази, що регламентує діяльність ВК з питань оборонної та обліково-мобілізаційної роботи.

Таким чином, за результатами експерименту, створені територіальні центри комплектування та соціальної підтримки дають можливість реформувати систему місцевих органів військового управління, які за результатами реформи, не знижуючи спроможності щодо виконання оборонно-мобілізаційних завдань, мають змістити акцент своєї роботи на зв'язок із населенням, так як без підтримки та зацікавленості з боку громадян виконання завдань із комплектування військ (сил) особовим складом та обслуговування населення є малоефективними.

Список використаних джерел:

1. Богданович В. Ю., Романченко І. С., Свида І. Ю., Толубко В. Б. Політика забезпечення національної безпеки України в умовах позаблоковості: монографія / Київ.: ЦНДІ ЗС України, 2013. С. 178-190.

2. Богданович В. Ю., Свида І. Ю., Скулиш Є. Д. Теоретико-методологічні основи забезпечення національної безпеки України: монографія у 7 т. Воєнна безпека держави і шляхи її забезпечення / Київ.: НВВ НА СБ України, 2012. С. 415-134.

3. Про затвердження Положення про територіальний центр комплектування військовослужбовцями за контрактом: Постанова Кабінету Міністрів України від 22.08.07 № 1054. Київ.: 2007. 3 с.

4. Біла книга – 2008: оборонна політика України / авторський колектив МО та ГШ ЗС України; за редакцією Центра Разумкова. Київ.: Військо України, спец. вип. №2 (104), 2009. 48 с.

5. Біла книга – 2011. Збройні Сили України / авторський колектив МО та ГШ ЗС України. Київ.: Військо України, спец, вип., 2012. 39 с.

6. Біла книга – 2012. Збройні Сили України / авторський колектив МО та ГШ ЗС України. Київ.: Військо України, спец, вип., 2013. 32 с.

7. Біла книга – 2017. Збройні Сили України / авторський колектив МО та ГШ ЗС України. Київ.: Військо України, спец, вип., 2018. 152 с.

8. Про рішення РНБО України: Указ Президента України від 20.05.2016 р. Про Стратегічний оборонний бюлетень України від 06.06.2016 р. №240/2016. URL: <http://rada.kiev.ua>.

9. План дій щодо впровадження оборонної реформи у 2016-2020 рр. (Дорожня карта оборонної реформи): затв. МО України 15.08.2016: вих. № 1773/у/24 від 15.08.2016. Київ.: МОУ, 2016. С. 187.

Гулько Олександр Володимирович

Заступник начальника відділу фінансових ресурсів
Головного управління Державної казначейської служби України
у Вінницькій області
sascha.hulko@gmail.com

Жарук Олег Степанович

Начальник Управління ДКСУ
у Ярмолинецькому районі Хмельницької області
oleg.230880@i.ua

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КАЗНАЧЕЙСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ЗА ДОХОДАМИ

Обсяг державного та місцевих бюджетів, можливості їх наповнення не гарантують своєчасного виконання основних функцій держави. Тому, важлива роль належить системі касового виконання бюджету, яка має забезпечити ефективне управління бюджетними коштами, прозорість фінансових операцій, аналіз та надання інформації про стан бюджету, а також запобігати нецільовому використанню коштів [1]. В Україні до процесу виконання бюджету за доходами задіяні багато учасників бюджетного процесу, яких можна згрупувати в чотири групи, а саме:

– суб'єкти управління бюджетною системою;